

može. Džy pak jedyn do tych dalokich wukła-
dowanjom nuž polada, schto woni psches te
jeniczke nusne srosymili su; da dyrbi jedyn
wusnacž, so to we tym spruchu kmenschemu
nestěji.

Ta wiez je jara sjauna. Marja bie jena
džofka steho doma, Džez ton sbožnik tak husto
pschikadzese, we Bethaniji, Martha bie ta
starscha. Marja so smolom, Džy ton sbožnik
pschindže, knemu bydasche; jejie wiez bie, žane
skowo subicz, kiž won ryczesche. Džy praji
ton sbožnik, Marja je šej ton dobry džiel,
to jeniczke nusne, wuswolika, to nebudže
wot nej sate. Može dyr niekomu nieschto
druhe pschi tym nuž panyčž, jako schtož wo-
praudži rieka? to nebie teje Marjie mudrosž,
kotruž nawukła bie; to nebie jejie lubosž k do-
bremu. Džy budžische to bylo, so wona nicžo
džielacz nochzesche, ale prosna k odžicz; da bu-
džische ton sbožnik praji, Marja je šej tu lie-
nosž wustolika. Džy by jedyn stejie Marthy
jejie ryczie šej schto wohn sacž žyt; da by to
wohn pschischto. Tak je tezi Mystizy pod je-
nym druhim menom wukladuja. A tezi, kiž
te prosne Kłoschteriske žiwenie, te lienje hospo-
darstko we cžichosžie a teho runja steho wob-
twerdžicz žedža, tezi so sžadža we tej myšli
psches te wotmolwenie, kiž ton sbožnik tej
Marthczi da, pošyneni bydž. Ton sbožnik
neje tej Marthczi wele na jeje wustajenja wot-
molwjať,